II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 1046/2014

ze dne 28. července 2014,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 o Evropském námořním a rybářském fondu, pokud jde o kritéria pro výpočet dodatečných nákladů vynaložených provozovateli při rybolovu, chovu a při zpracovávání a uvádění na trh určitých produktů rybolovu a akvakultury z nejvzdálenějších regionů

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ([1]), a zejména na čl. 72 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle kapitoly V nařízení (EU) č. 508/2014 lze z Evropského námořního a rybářského fondu podpořit vyrovnávání dodatečných nákladů vynaložených provozovateli při rybolovu, chovu a při zpracovávání a uvádění na trh určitých produktů rybolovu a akvakultury z nejvzdálenějších regionů Unie uvedených v článku 349 Smlouvy.

(2) Aby se zachovala konkurenceschopnost určitých produktů rybolovu a akvakultury z nejvzdálenějších regionů Unie ve srovnání s podobnými produkty z jiných unijních regionů, zavedla Unie v roce 1992 opatření k vyrovnávání souvisejících dodatečných nákladů v odvětví rybolovu a akvakultury. Vyrovnávací opatření na období 2007–2013 byla stanovena v nařízení Rady (ES) č. 791/2007 ([2]). Vzhledem ke strukturální, sociální a hospodářské situaci nejvzdálenějších unijních regionů, kterou umocňují odlehlost, ostrovní povaha, malá rozloha, náročný terén, hospodářská závislost na několika málo produktech a zvláštní klimatické podmínky, je nutno od 1. ledna 2014 nadále poskytovat podporu na vyrovnávání dodatečných nákladů vynakládaných při rybolovu, chovu a při zpracovávání a uvádění na trh určitých produktů rybolovu a akvakultury. Vyrovnávání dodatečně vynaložených nákladů totiž provozovatelům z těchto regionů pomáhá zachovat hospodářskou životaschopnost.

(3) Tyto dodatečné náklady by měly být stanoveny v plánu vyrovnání, o němž pojednává článek 72 nařízení (EU) č. 508/2014.

(4) Aby se zajistilo jednotné a rovné zacházení se všemi dotčenými regiony, založené na lepší porovnatelnosti regionů a jednotlivých let, a zejména aby se zamezilo nadměrnému vyrovnávání dodatečných nákladů, je nutno stanovit kritéria pro výpočet dodatečných nákladů vyplývajících ze specifického znevýhodnění nejvzdálenějších regionů Unie. Společná kritéria, která by se měla používat, zajistí, že bude pro všechny dotčené regiony platit jednotná metoda výpočtu dodatečných nákladů.

(5) Při odhadování referenčních nákladů na produkty nebo kategorie produktů, jež vznikají provozovatelům v pevninské části daného členského státu nebo daného území Unie a na jejichž základě jsou určovány dodatečné náklady, by se měla věnovat zvláštní pozornost tomu, aby se zabránilo nadměrnému vyrovnávání.

([1]) Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 791/2007 ze dne 21. května 2007, kterým se zavádí režim vyrovnání zvýšených nákladů vynaložených při uvádění na trh některých produktů rybolovu z nejvzdálenějších regionů Azor, Madeiry, Kanárských ostrovů, Francouzské Guyany a Réunionu (Úř. věst. L 176, 6.7.2007, s. 1).

(6) U některých produktů nebo kategorií produktů neexistují v pevninské části dotčeného členského státu srovnávací kritéria nebo měrné jednotky. V takových případech se referenční hodnota pro výpočet dodatečných nákladů stanoví ve srovnání s náklady, které vznikají provozovatelům v pevninské části daného území Unie v souvislosti s rovnocennými produkty nebo kategoriemi produktů.

(7) S ohledem na rozdílné podmínky uvádění na trh v nejvzdálenějších regionech a na výkyvy v odlovu, v populacích a v tržní poptávce by měly o tom, které produkty nebo kategorie produktů rybolovu a akvakultury budou způsobilé pro vyrovnání, v jakém maximálním množství a jaká výše vyrovnání za ně bude poskytována, rozhodovat dotčené členské státy, a to v rámci celkových přídělů na členský stát.

(8) Členské státy by měly stanovit částky vyrovnání ve výši, jež umožní patřičně kompenzovat dodatečné náklady vyplývající ze specifického znevýhodnění nejvzdálenějších regionů a jež zabrání nadměrné kompenzaci. Výše vyrovnání by za tímto účelem také měla zohledňovat jiné druhy veřejného zásahu, které mají dopad na výši dodatečných nákladů, včetně všech státních podpor oznámených podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy a článku 73 nařízení (EU) č. 508/2014.

(9) Aby byly dodatečné náklady prezentovány jednotně, je nutno dodatečné náklady vykazovat na základě tun živé hmotnosti, jak je definováno v nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ([1]) a v nařízení Komise (ES) č. 409/2009 ([2]), kterým se stanoví vyrovnávací koeficienty a kódy úpravy Evropské unie používané k přepočítávání hmotnosti uchovávaných či zpracovaných čerstvých a čerstvých solených ryb na živou hmotnost za účelem sledování úlovků.

(10) Aby se prokázalo, že nedochází k nadměrnému vyrovnání, členské státy by měly uvádět příslušné informace o uplatňování vyrovnávacího mechanismu ve výroční zprávě o provádění, jak je stanoveno v čl. 114 odst. 2 nařízení (EU) č. 508/2014.

(11) Aby se opatření stanovená tímto nařízením mohla uplatňovat okamžitě, neboť výdaje jsou v souladu s čl. 65 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ([3]) způsobilé pro příspěvky z Evropského námořního a rybářského fondu již od 1. ledna 2014, toto nařízení by mělo vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Toto nařízení stanoví kritéria pro výpočet dodatečných nákladů, které vzniknou během období způsobilosti podle čl. 65 odst. 2 nařízení (EU) č. 1303/2013 provozovatelům při rybolovu, chovu a při zpracovávání a uvádění na trh určitých produktů rybolovu a akvakultury pocházejících z nejvzdálenějších regionů Unie podle článku 349 Smlouvy v důsledku specifického znevýhodnění těchto regionů.

Článek 2

1. Dodatečné náklady uvedené v článku 1 se vypočítávají zvlášť pro každou z těchto činností:

a) rybolov;

b) chov;

c) zpracovávání;

d) uvádění na trh.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

([2]) Nařízení Komise (ES) č. 409/2009 ze dne 18. května 2009, kterým se stanoví vyrovnávací koeficienty Společenství a kódy úpravy používané k přepočítání zpracované hmotnosti na živou hmotnost a kterým se mění nařízení Komise (EHS) č. 2807/83 (Úř. věst. L 123, 19.5.2009, s. 78).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

2. V rámci každé činnosti uvedené v odstavci 1 se dodatečné náklady vypočítávají podle položek výdajů, jak jsou uvedeny v plánech vyrovnání podle článku 72 nařízení (EU) č. 508/2014 u každého produktu nebo kategorie produktů, které členský stát označí za způsobilé pro vyrovnání.

3. Dodatečné náklady se stanoví u každé dané výdajové položky jako rozdíl mezi náklady, které vznikají provozovatelům v dotčených nejvzdálenějších regionech, sníženými o veškeré veřejné zásahy ovlivňující výši dodatečných nákladů, a srovnatelnými náklady, které vznikají provozovatelům v pevninské části daného členského státu.

4. U výdajových položek specifických pro produkty nebo kategorie produktů, pro které v pevninské části daného členského státu neexistují srovnávací kritéria nebo měrné jednotky, se dodatečné náklady odchylně od odstavce 3 stanoví s ohledem na srovnatelné náklady, jež vznikají provozovatelům v pevninské části daného území Unie v souvislosti s rovnocennými produkty nebo kategoriemi produktů.

5. Při výpočtu dodatečných nákladů se zohledňují veškeré veřejné zásahy, včetně všech státních podpor oznámených podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy a článku 73 nařízení (EU) č. 508/2014.

Článek 3

1. Výpočet dodatečných nákladů se zakládá pouze na nákladech vyplývajících ze specifického znevýhodnění nejvzdálenějších regionů.

2. Výpočet dodatečných nákladů vychází z ročního průměru zaznamenaných cen.

3. Dodatečné náklady se vyjadřují v eurech za tunu živé hmotnosti, a je-li to třeba, na eura za tunu živé hmotnosti se přepočítávají všechny složky celkových dodatečných nákladů.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. července 2014.

Za Komisi

předseda

José Manuel BARROSO